

Polž kot podoba življenja

25. Junij 1847

1. Človek je podoben polžu, kakšen bi naj bil in kakšen ne bi smel biti!
2. Polž, zelo nesrečna mala žival, je dvojna podoba, ki se razen v polarnih predelih, pojavlja ves čas in to skoraj povsod na zemlji. Najdemo ga v različnih oblikah in velikostih, zato je tako blizu opazovanju ljudi, da se lahko iz njega naučijo, kakšni bi morali biti in spet tudi, kakšni ne bi smeli biti.
3. Tudi ljudje bi morali previdno kot polž, umakniti svoje oči od sveta in jih obrniti vase, ko jim svet ponuja svoje skušnjave, saj jih želi s tem le zaslepiti. Toda spet, tako kot polž, naj ne poganjajo svojih oči v svet, kjer potem ne vidijo drugega kot svet z vsemi njegovimi skušnjavami in nimajo več oči za Mene!
4. Ljudje naj imajo kakor polži štiri oči, od katerih naj bosta dve veliki očesi duše, razum in razumevanje, usmerjeni navzgor k Meni, Bogu Gospodu in samo dve zelo majhni telesni očesi usmerjeni navzdol v svet. Vendar tako kot polž, svojih velikih oči naj usmerjajo v svet in gledajo na svoje številne čutne potrebe in z majhnimi očmi gledajo na življenjsko pot, ki je nad vsem drugim tako pomembna; (Nota Bene) in je zdaj primer že pri velikem številu ljudi.
5. Poleg tega bi morali biti ljudje spet prav tako previdni kot polži in bi morali le, če je to potrebno, postaviti svoje notranje bitje onkraj svoje naravne lupine (telesca) in tako pokazati, da niso prazne lupine. In, če bi s tem opazili kakršno koli nevarnost s strani sveta, bi se morali takoj, tako kot polži, umakniti nazaj v svojo lupino. Toda tudi oni ne bi smeli tako kot polž izprazniti svoje notranjosti zgolj zaradi čutnih potreb; oziroma ljudje ne bi smeli uporabljati svojih duhovnih talentov, da bi si z njimi pridobili zemeljske ali svetne prednosti!
6. Ljudje se naj potrpežljivo zgledujejo po polžu in tako sledijo svojemu cilju s polževo potrpežljivostjo in vztrajnostjo, ter naj se vedno spominjajo, da nobeno pomembno drevo ne bo padlo z enim udarcem. Vendar na poti duhovnega življenja ne smejo hoditi s polževo pošto! In, če gre za pomoč ubogim in trpečim, naj se ne odpravijo z neskončno potrpežljivo polžjo lenobo, ampak naj hitijo kot jelen in skočijo kot lev!
7. Poleg tega bi moral človek svojo zemeljsko hišo graditi in opremljati tako kot polž, le za preprosto potrebo, da njeno breme ne uniči notranjega, duhovnega življenja! In spet, ljudje naj ne visijo na svoji telesni lupini kot polž, da ne bi, ko jim bo odvzeta, ne umrli v svojih dušah, kot polž, ko jim je lupina razbita!
8. Kot to počne polž s sokom, ki teče iz njega v izobilju, s pomočjo katerega se lepi na vse predmete, bi morali tudi ljudje storiti z vedno neusahljivim izlivom svoje ljubezni, ki vse pritegne k sebi in naredi, da služi kot osnova za življenje. A ljudje naj s svojimi umazanimi in nečastnimi besedami ne oskrunijo in zamažejo vsega, na kar naletijo na vseh svojih poteh, kakor polž s svojim blatnim sokom na poti, ki jo prečka!
9. Takšnih podob polža bi lahko bilo še več, vendar te so povsem zadostne, če jih želite opazovati vse življenje. Zato vam še enkrat pravim: Bodite in delajte kot polži in

ne bodite in ne delajte kot polži in živeli boste kot pravi ljudje! Amen.

[Jakob Lorber](#)

[Nebeški darovi](#)